

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX, бр. 45 (1956)

В. Търново, понеделник, 13 април 1964 г.

Цена 2 стотинки

в четири
20 ГОДИШНИНАТА
НА 9 СЕПТЕМВРИ

1944-1964

ВСЕКИ НА СВОЯ ТРУДОВ ПОСТ

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН С ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ!

САМО ЗА 5-6 ДНИ

През тази година ТКЗС „Георги Димитров“ в с. Каранисен ще отгледа 12 272 дк царевица за зърно. За сеитбата механизаторите се подготвиха много старателно. Още през есента площите са изорани на дълбочина 29—32 см. Рано през пролетта се извърши бракуване, култивирание и наторяване с по 15 кг суперфосфат на декара.

На поливни площи, които са разположени 3164 дк царевица, от която се очаква да се получи по 450 кг среден добив от декара, а от неполиваната — по 350 кг или средният добив от цялата площ в стопанството да бъде 400 кг царевица.

Първите 1100 декара вече са засети. Щом позимърските почвата, след последния дъжд, машините отново ще започнат из блоковете. Механизаторите са дали дума да засетят царевицата само за 5-6 дни.

Ф. Филипов

Изпълнени четиримесечни планове

КОЛЕКТИВЪТ на Държавния виен завод в гр. Лясковец отговаряйки на Възванието на ЦК на БКП пред Празника на труда поднесе на съзнатия Родина голям подарък — изпълни четиримесечния си план. Произведена е продукция за 2 698 000 лева. Отсега до края на априла ще бъде произведена надпланова продукция за повече от 750 000 лева.

Цех „Централна изба“ с отговорник — технологът Георги Джамбазов и групов майстор Георги Вачков е начело в благодарното съвместно — в чест на 20-годишнината на 9 Септември — всеки на своя трудов пост, с преизпълнен план, с изпълнено обещание!

П. Пеев

ХУБАВА ПОБЕДА постигна зачера и колективът на ДПП „Винпром“ — Павликени. Той изпълни четиримесечния си производствен план, като осигури продукция за 1 170 000 лева, както е според определения план. Най-голям дял за тази победа имат работниците от буталковия цех, които до една са включени в борбата за

спечелване на „Паспорт на трудовата слава“ и юбилейната значка.

В. Георгиев

В ГРАДСКИЯ промкомбинат — Горна Оряховица до зачера бе произведена продукция за 930 000 лева, — която трябва да бъде произведена до края на април. Възвонени от Възванието на ЦК на БКП всички работници работят още по-упорито, за да произведат до Първи май надпланова продукция за 170 000 лева.

Ас. Коцев

Обещанията — дело

Пролетното слънце е огряло цеховете на керамичното предприятие „Мизия“ — Горна Оряховица. По многобройните производствени площадки през тези предпразнични дни се виж-

дат устремени в работата си, забързани хора. Светла радост сгрява техните сърца.

Само за първите 10 дни на април, при обещание 101 на сто, те изпълниха плана си 107.3 на сто. А от началото на годината досега, този процент нарасна на 116.

На първо място е цех № 2, чийто ръководител е опитният майстор Станю Христов. Той започна работа при зимни условия 20 дни предсрочно и изпълнява плана винаги над 115 на сто. Гордост на цеха е

и комсомолската бригада, чийто бригадир е секретарят на заводския комитет на ДКМС Енчо Трифонов. Тя изпълнява винаги трудовете си норми 140 на сто.

Целият колектив на предприятието още по-ентусиазирано разотря съревнованието, след като 42 бригади, 2 участъка и 3 цеха с 1032 участника се включиха в борбата за спечелване на Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Николай Божков

ПО ВЕРЕН, СИГУРЕН ПЪТ

Когато пътятък измине част от пътя си, застава на някоя височина, оглежда разстоянието, което е минал и преценява как да продължи напред.

Така са дължини да постъпят и така постъпват днес и творците на българската литература, на българското изкуство, на българската култура изобщо. Навърши се цяла година от срещата на Политбюро на Централния комитет на БКП с тях и от речта на др. Тодор Живков, произнесена тогава — 15 април 1963 г. Това е повод хората на изкуството у нас да си припомнят какви смущения се бяха явили в редиците им малко преди тази реч и да обсъдят какво тя им даде, каква роля изигра в развитието на изкуството и културата ни, за да се уверят наново, че са поели верен, сигурен път, че в наши дни голямо, истинско художествено творчество е само партийното, комунистическото.

Величавите перспективи, очерчани от VIII конгрес на Българската комунистическа партия, бурният идеен кипнеж и новите смели полети на комунистическата мисъл, засиленият процес на социалистическата демократизация, бързото преодоляване на догматизма, теснотата и опортюнизма — това бяха събития, които изискваха и от дейците на културата и изкуството по-голяма подготовка, повече сили, по-пълна мобилизация на духа. Естествено е, че не всички можаха да се ориентират сами и веднага, че някои се оказаха неспособни да отговорят на повиселите нови изисквания. Чужди гласове призоваваха за отказване или успокояваха, осъждаха уж това, което и ние осъждахме, но даваха съвети и напътствия, които водеха далече от фронта на комунизма.

И мнозина — според изказа на др. Т. Живков — се опитаха да прекроят социалистическия реализъм по своя вкус, да изменят неговата диаграма.

Може ли Българската комунистическа партия, която ръководи икономическата политическа живот, културата в нашата страна, която отговаря пред народа и пред историята му за всичко в България днес, да не се намеси, да не каже своята мъдра напътствена дума, да не помогне на хората на изкуството и културата?

Речта на първия секретар на Централния комитет на Българската комунистическа партия пред дейците на културния фронт у нас дойде на време, в един решителен момент, когато вече се налагаше да се прекратят удължените без полза дискусии, да се прекратят неужитните, озлобляващите спорове. Дойде, за да посочи

определено и ясно комунистическия път на българското изкуство, на българската култура; да засили и да задълбочи процеса на социалистическа демократизация на изкуството и културата у нас, като ги свърже по-здраво с народа, като ги дриближи още повече до живота; да създаде по-пълно единство между творците на литературата и изкуството, на художествената интелигенция с Партията и народа.

Преди една година имаше отделни хора, на които им се струваше, че решителната на меса на Българската комунистическа партия в работите художници, композитори, тюрби, писатели, ще спре процеса на демократизация в изкуството, че ще ни върне назад към времето на култа към личността. Днес вече е ясно на всички, че такава опасност няма, че не е съществувала.

Все по-напред в бъдещето, в комунизма — такъв е законът на живота в социалистически страни. Все повече всред народа, всред ония, чийто труд изменя с дни, с часове Родната ни — ето ръководеният партийен лозунг за българските дейци на литературата, изкуството и културата.

За да се изобразяват правдо, художествено хората, на рода, трябва да се познават, да се обичат. Това и в епохата на социализма не е лесна работа. Лесно е само да се завие настрана от голямото, от партийното изкуство.

Твърдата и решителна дума на Българската комунистическа партия, казана чрез речта на др. Т. Живков, подкрепи българските писатели, художници, режисьори, композитори, певци, актьори, помогна им да вървят към трудното и голямото, да бъдат верни на истинското новаторство в културата и изкуството.

Затова в тези дни дейците на културния фронт отпразнват още веднаж гореща благодарност към Партията-ръководителка за бащинските грижи, които полага за тях. Те напълно подкрепят думите на другаря Тодор Живков, че „Борбата против буржоазната идеология не е конюнктурна борба. Да браним чистотата на марксистко-ленинската идеология, на нашата велика комунистическа теория — такъв е нашият първостепенен национален и интернационален дълг като Комунистическа партия и като социалистическа държава. Тази борба ще продължава до днес, докато съществува капитализъм и буржоазна идеология“ и влатат всичките си сили за тържеството на марксистко-ленинската идеология, на социализма и комунизма.

В ЕДИНЕН СТРОЙ С КПСС!

На партийни събрания комунистите от окръга осъждат разколническата дейност на китайските ръководители

НА ОТСТЪПНИЦИТЕ
ОТ МАРКСИЗМА-ЛЕНИНИЗМА
— ПОЗОР!САМО
С КПСС!

На повече от 90 партийни събрания в предприятия, учреждения и квартали на Горна Оряховица над 2000 комунисти обсъдиха материалите на Февруарския пленум на ЦК на КПСС и решенията на Мартенския пленум на ЦК на БКП относно борбата на КПСС за сплотеността на международното комунистическо движение.

Събранията преминават с активно участие на комунистите. Във фабрика „Рекорд“, където присъствуват и членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП — Димитър Стойков, те осъдиха разколническата дейност на китайските ръководители и изразиха готовността си да продължат борбата за укрепване единството на международното комунистическо движение. В изказването си работничката М. Пушкаркова заяви: „Работата с китайските ръководители излиза както в народната

пословица — храни куче да те лае. На такива не е нужно да се молим, а смело трябва да посочим грешките и отклоненията им“.

В резолюцията на партийната организация в цех „Киро Конаров“ — ДИП „Металургия“ се казва: „Само позор за отстъпниците от марксизма-ленинизма“.

Партийният секретар при Транспортната болница в изказването си подчерта, че вина за създадените отношения между китайското ръководство и КПСС имат само китайските ръководители, които се обявяват против всички основни положения, приети на московските съвещания.

Всички партийни организации приеха резолюции и телеграми до ЦК на БКП, с които единодушно осъждат разколническата дейност на китайските ръководители.

Д. Данчев
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

Съветската армия спаси човечеството от фашизма. Тя помогна и на китайския народ да тръгне по нов път, да достигне до всички онези завоевания, които има днес. Съветският съюз оказва неосцимателна помощ на Китай в строителството на социализма. Това още повече учудва хората, още повече подчертава неблагодарността и безочийето на китайските ръководители.

Нашата съдба от деди и прадеди е свързана с руския народ и ние още веднъж заявяваме, че неотлъчно ще крачим рамо до рамо с него. Нашата съдба, на нова България, е свързана неразривно с мъдрата политика на славната ленинска КПСС и затова Българската комунистическа партия и българският народ безрезервно подкрепят борбата за единството и сплотеността на международното работническо и комунистическо движение.

Ат. Божанов
активен борец против фашизма и капитализма

Най-достоеен отговор

Вчера през заводската партийна организация на памукотекстилният комбинат „В. Мавриков“ във В. Търново с обстоен анализира доклад по фракционата дейност на ръководството на Китайската комунистическа партия, излезе първият секретар на БКП във В. Търново — Димитър Петров. Той говори за разколническата дейност на ръководителите на Китайската комунистическа партия.

В своите изказвания мавриковските комунисти, осъдиха гневно ръководителите на Китайската комунистическа партия. Присъствуващите 130 партийни члена имаха едно желание, една дума: пълна единодушна подкрепа на своята партия, сто-

яща здраво на марксистко-ленински позиции, стоеща рамо до рамо с великата КПСС.

В приетата телеграма от заводската партийна организация се казва: „Трудовият колектив на нашето предприятие под всекидневното, вещо стопанско и политическо ръководство на завод-

ската партийна организация сплотява силите си и увеличава производствените успехи за достоен посрещане на 20-годишнината от социалистическата революция в България. Това ще бъде най-достойният отговор на клеветниците на творческия марксизм-ленинизъм“.

Др. Велев

ДО ЕДИН ПОД ЗНАМЕТО
НА МАРКСИЗМА-ЛЕНИНИЗМА!

Комунистите от Каменската общинска организация на проведените в тия дни събрания се обявиха единодушно против разколническата дейност на китайските ръководители и заклеиха опитите им да хулят великата партия на Ленин

и нейната мъдра, единствено правилна линия по основните въпроси на нашето съвремие. Те одобряват напълно решенията на Мартенския пленум на Централния комитет на БКП.

М. Николов

ПЪЛНА ПОДКРЕПА

На събрание комунистите от село Д. Оряховица изслушаха с голямо внимание доклада на кандидат-члена на Централния комитет на БКП и секретар на Окръжния комитет на БКП другаря Димитър Стойков за разколническата дейност на китайските ръководители. В своите изказвания комунистите заклеиха дейността на Китайската комунистическа

партия, утвърждаща на международното работническо и комунистическо единство.

Събрането гласува телеграма до Централния комитет на БКП, чрез която доносоряховските комунисти напълно одобряват материалите на Февруарския пленум на ЦК на БКП и Мартенския пленум на ЦК на БКП.

Иван Хаджинванов

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ

Бухенвалд и Освиенцим, Матхаузен и Дахау са имена, които карат всеки да потръпне, когато ги чуе или изговори, имена на лагерите на смъртта, които преди две десетилетия фашизмът създаде и в които намериха своята смърт милиони хора от различни нации и страни. Човек

потръпва и от спомена за Гонда и Енифий, за Галата и Рибарица, за многобройните концлагери и затвори, в които фашистите лишиха от здраве и живот най-достоините синове на нашия свободолюбив и трудов народ.

В сряда вечерта в кинозалона на Профсъюзния дом във Велико Търново се събраха много бивши народни партизани, политзатворници и концлагеристи, много трудещи се, за да почувстват Международния ден на бившите политзатворници, концлагеристи и пострадали от фашизма. Сред тях бяха и другарите Димитър Стойков, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията, Иван Диков, секретар на Окръжния комитет на БКП, Йордан Костов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, Петко Кожухаров, председател на Окръжната земеделска дружба и други окръжни и градски ръководители.

Възвучен доклад за героизма на преминалите през лагерите и затворите комунисти и трудещи се, за нечовешките условия на живот, при които те бяха поставени, изнесе секретарят на Градския комитет на БКП Ненчо Нейков.

Събрането единодушно прие телеграма до Централния комитет на БКП, прочетена от бившия политзатворник Йордан Илиев.

След събранието беше проектиран филмът „Голи сред вълци“.

Тържествени събрания, посветени на Международния ден на бившите политзатворници, концлагеристи и пострадали от фашизма, се провеждаха в гр. Елена, село Долна Оряховица и на още много места в окръга.

С опита на първенците

- От 1650 декара по 640 кг царевица
- От 600 декара по 240 кг слънчоглед

НАСТЪПН един от най-важните моменти от отглеждането на царевицата — сеитбата. Отсега нататък кооператорите и механизаторите ще насочат своите усилия за осигуряване на правилно развитие на посевите. Бих искал да споделя какви грижи полужихме миналата година за царевицата и какви са резултатите ни.

Ние отгледахме 1650 декара царевица на поливни площи. Още с дълбоката оран извършихме основно наторяване с по 60 кг суперфосфат на декара. Рано през пролетта бракувахме всички площи. Първото култивирание с бракуване извършихме в края на март, а второто — непосредствено преди сеитбата. Засяхме по редовно-гнездовия способ. На поливната от площите междуредното бе 70 см, а на другата половина — 90 см. Сеитбата приключи на 29 април.

Пет дни след засяването на царевицата направихме първо окопаване с ротационна мотика, напреди на редовете. Това мероприятие приключи до 8 май. Второто окопаване с ро-

тационна мотика извършихме по редовете след поникване на посева. Растенията разрежихме самостоятелно, като осигурихме около 4100 броя на декара. Царевицата засяна на 20 см разстояние оставихме на 97—28 см в реда, а засятата на 70 сантиметра разрежихме на 33—35 сантиметра. След прореждане извършихме първа междуредова обработка с култиватор и брана. Това мероприятие приключи към края на май. Втората междуредова обработка съчетахме с подхранване с 10 кг амоницева селитра и 15 кг суперфосфат на декара. Третото окопаване, с едновременно набравяване за поляване, извършихме в края на юни. Поляхм един път около 800 декара царевица по време на млечно-восъчна зрялост.

Растенията се развиваха много добре и заложили по няколко кочана. През есента бригадата прибра не по 500 кг, както беше по плана, а по 640 кг от декара, а отделни блокове пуснаха и по 800 кг зърно.

Тази година ние ще положим, по-усърдни грижи за ца-

ревицата, която стана любима култура за всички кооператори.

Борис Милев
бригадир в с. Раданово, при ТКЗС — Полски Тръмбеш.

КООПЕРАТОРИТЕ от ТКЗС в с. Асеново, редица години получават от слънчогледа високи добиви. Миналата година от 600 декара прибраха по 240 кг средно от декара, а бригадата на Иван Ненов от 150 дк площ получи по 275 килограма.

Цялата площ засяхме със сорта „Смяна“, при който средната масленост е 42—43 на сто. Затова средната изкупна цена е 27.8 стотинки. Слънчогледа засяхме след култури със слаба повърхност, обикновено пшеница, като следим поне 5 години да не се връща на едно и също място. Това изискване съблюдаваме, за да предотвратим опасността от болести и неприятел — мана и телен червей и др.

Сем около 15 март, веднага след извършване на почвата на разстояние 70 см, което осигурява по-добра механизирани обработка. Селяните приспособяваме с преграти за предсеитбено вънсяне по 15 кг гранулиран суперфосфат на декара. След поникването извършваме

окопаване с ротационна мотика по посока на редовете. При първото окопаване с култиватор-растениехранилел вънсяме на 10 см от реда по 15 кг амоницева селитра и по 5 кг калиев хлорид на декара.

Особено голямо внимание обръщаме на разреждането. Смятаме, че то е един от решаващите фактори за получаване на високи добиви. Нашият опит показва, че разреждането трябва да се извърши, когато растенията са оформили първия чифт стъблених листа. Разреждането извършваме на разстояние 35 см като осигуряваме по 4000 растения на декара. Миналата година окопахме три пъти с машини и два пъти на ръка, като при второто окопаване извършваме и умерено загряване.

За да осигурим по-добро опрашване и нормално оплождане на семената, претреляме кооперативните кошери в близост до посева. Това правят и кооператорите, притежаващи пчелини.

Прибирането на слънчогледа извършваме в началото на пълна зрялост с комбайн с приспособление.

Тази година засяхме слънчогледа до 20 март и посевите вече са очертали редовете си. Отново ще започнем битката за по-големи добиви и доходи от слънчогледа.

Ненко Спасов
главен агроном на ТКЗС в с. Асеново

От Ресенския кооператив „Инициатива“ с гордост носи и малкият колектив на Станка Кирцова, от първа лозарска бригада.

Миналата година Станкино-то злато се грижи за 27 декара от десертните сортове и за 128 декара от винените сортове. Колко старание положили кооператорите от златното везе да се получи висока продукция, всяка лоза поотделно. Везе-та едва успява да оберат богата лоза. По 2000 кг взеха от „Болгар“

НАШИЯТ ОПИТ В ИЗПОЛЗУВАНЕТО НА ТОРОВАТА ТЕЧНОСТ

На настоящия етап на развитието на химическата ни промишленост изкуствените торове са още недостатъчни. Но от друга страна не се използват всички възможности за производство и оползотворяване на местните органически торове.

Още през 1962 година на едно от заседанията си управителният съвет на ТКЗС Полски Тръмбеш се занимава с въпроса за торенето и по-търси източници. Установено беше, че торовата течност в стопанството не се използва достатъчно. А тя съдържа от 0,2 до 0,5 азот, от 0,4 до 0,6 калий и от 0,1 до 0,2 фосфор в 100 литра течност. След взетите мерки от страна на ръководствата и специалистите, сега торовата течност се използва най-рационално.

В какво се състоят мерките и как ние използваме торовата течност?

На първо място на наличните 15 кладенеца, които имаме към оборите и торите направихме капаци за доброто съхранение и намаляване загубите на активно вещество на течността. Едновременно с това избихме замърсяването на течността, което се явява голяма пречка за използването ѝ от кладенците и разпръскването ѝ в блока. Поръчахме си в ДНП „Първи май“ една 3-тонна цистерна, която поставяме върху ремарке. Цистерната окомплектувахме с бутало въртящо се помпа за изтегляне течността от кладенците. Помпата се завърта чрез кардана на трактора, телешко ремаркето с цистерната. Освен това в стопанството си приготвихме една помпа, задвижвана се с шайба, сместена в кладенците на торовата течност.

И торовата течност използваме както

за подхранване на растенията, така и за основно торене. За основното торене употребяваме 2-3 тона на декар, а за подхранване 1 до 1,5 тона на декар, като в този случай течността разреждаме с вода в съотношение 1:4. Без разреждане я ползуваме по време на поливката на културите, като я пускаме заедно с водата по напоителните канали и вади.

Рано пролетта обикновено торим люцерни, ливади и др. А през лятото всички ония култури, които са под поливката, като есенници, люцерни, царевича и други.

Само през тази пролет сме извозили над 200 тона торова течност и сме подхранили над 170 декара предимно люцерни.

Успоредно с химизацията на селското стопанство максималното използване не само на изкуствените, но и на естествените торове, е сигурна гаранция да се създаде изобилие от продукти.

Ст. САМУИЛОВ

гл. агроном в ТКЗС —
П. Тръмбеш
от Обществена редакция
на в. „Борба“

ПЛОДОВЕ НА УСЪРДИЕТО

Колективът на доящите във фермата.

В СЕВЕРОЗАПАДНИТЕ покрайнини на В. Търново се белеят стопанските сгради на фермата на краевефермата на ДЗС — Лясковец. Тук работи скромно и мъчаливо един малък, но упорит и самоотвержен в своята трудова дейност колектив. Много бяха трудностите, които преречаха неговия устрем към по-високи успехи. Но той винаги намираще сили в себе си, за да ги преодолее, да победи.

Във фермата и сега има немалко трудности. Липсва все още механизация в оборите. Недостатъчни са фуражите, но те се използват разумно и пестеливо, по научно обосновани норми.

Нека побеседваме малко и с цифрите. Числото 401 500 означава плана в литри мляко за 1963 година. Той е преизпълнен с 11 385 литра. Истинска гордост за колектива са успехите на дояча Иван Христов Селенски, който от 16 крави надолу 56 164 литра — с 5264 повече от плана. Йордан Велинов надолу 3535 л. повече. Ганчо Пашов — 3049.

Когато станала дума за тазгодишния план, колективът на фермата пречи, че 432 000 литра в не само нещо реално, но и на всяка цена ще го преизпълнят. А техниците думи винаги се покриват с хубави дела. И тези дела не забавя.

На 8 март колективът на фермата рапортува: „Планът за млякото за първото тримесечие на 1964 година от 82 100 литра преизпълнихме!“, а на 31 март те записваха в производствения си дневник 26 500 л над плана за първото тримесечие.

Прекрасен отговор на Възванието на Централния комитет на Партията. Начело в този устремлен поход напред са доячките Стефан Нейков, изпълнил плана си 121 л, Йордан Велинов 120, Ангел Лазаров 115 на сто и други. През януари и февруари миналата година

дина средният млекодажд на продукция крава е бил 488 литра, а тази година е 561. Успехи има фермата и в прираста на малките телета. В уловеността, в непрекъснатото снижение себестойността на произведеното мляко и месо. Трета година вече колективът на краевефермата заслужено носи званието „Ферма за комунистически труд“. В чест на 20-годишнината на социалистическата революция у нас всички работници решиха да се борят и получат „Паспорт на трудовата слава“. Успехите за първото тримесечие са едно на уверена крачка към това високо трудово отличие. Нека се надяваме, че то ще бъде извоювано.

Г. Мусиевски

ПАСПОРТЪТ НА ТРУДОВАТА СЛАВА

За да се даде нов тласък на всенародното социалистическо съревнование в чест на 20-годишнината от славната Девото-септемврийска победа и в отговор на Възванието на Централния комитет на БКП, Централният съвет на професионалните съюзи и Българското радио решиха да се учреди „Паспорт на трудовата слава“ и специална юбилейна значка. Те ще се връчват на работниците, инженерите, техниците и кооператорите, на отделни бригади, цехове, смети и цели колективи, постигнали високо изпълнение на дадените социалистически обещания. Освен тях в съревнованието могат да участвуват и социалистическите бригади за технически прогрес, обществените конструкторски бюро, обществените бюро на икономически анализ, съветите по нормирането и заплащането на труда и др.

Главната цел на учредяването на „Паспорта на трудовата слава“ и юбилейната значка на основата на дадените обещания в чест на 20-годишнината на социалистическата революция е, да се даде нов, допълнителен и морален стимул на участниците в социалистическото съревнование в тяхната борба за постигане на по-високи успехи в производството, ученето и възпитанието.

Към Централния съвет на професионалните съюзи се учредява републиканска „Книга на трудовата слава“, в която ще се вписват имената на изтъкнати работници, специалисти, кооператори, производствени бригади, цехове, смети, участъци и предприятия, с най-високи производствени успехи в чест на славната 20-годишнина.

В борбата за завоюване „Паспорт на трудовата слава“ и юбилейната значка първи в окръга се включиха колективите на бригадите за комунистически труд при секция „Кече“ — ДНП „В. Левски“ — В. Търново, „Харалампи Стоянов“ — Локомотивно депо Г. Оряховица, „Антон Иванов“ от сервисната работилница при ДАП — клон Г. Оряховица.

УСЪРДИЕТО НА ДОБРИ СТОПАНИ

Тази пролет ранните и средноранните селскостопански култури в кооператива с център с. Церово кория бяха засети в най-благоприятни срокове. Навреме започна и сеитбата на царевича.

Сега кооператорите всеки ден имат все повече работа на полето. Над 200 души се отзоваха и на организирания трудов ден за почистване от тръни и храсти пасищата в местността

„Орехчето“, където през лятото се съсредоточават почти всички селскостопански животни. Труден ден се проведе и за осигуряване на камъни за напрана на пътя от разклона за с. Присово. А служителите и комсомолци-средношколци почистиха местността на „Капиновския водопад“, където през лятото идват хиляди туристи, които се за приятен празничен отдих.

И. П.

производството. Онези работници, специалисти, служители и колективи — бригади, смети, цехове и предприятия, които постигнат най-високи успехи в изпълнение на дадените от тях обещания за известен период от време (десетдневия, месец, тримесечие) трябва да изпращат „трудова рапорт“ (образец на който е поместен в брой 65 на в-к „Труд“ от 17 март 1964 година) до Радио София. В него освен цифровите данни за преизпълнението на обещанието, желателно е да се прилагат и кратки справки или описания на конкретния опит, за приложени някои нови почини и инициативи, внедрени рационализаторски предложения и други. Трудният рапорт трябва да бъде заверен от директора на предприятието и председателя на профкома.

Паспортът на трудовата слава и юбилейната значка ще се присъжда:

— на отделни работници, служители, специалисти, кооператори и колективи на бригадите (секциите), както и на творческите объединения на трудещите се, работещи на обществени начала — от профкомитетите, съгласувано с комсомолските и административно-стопанските ръководства в предприятията, учрежденията и ТКЗС;

— на цехове, участъци, сме-

ти, отделни и други по предложение на профкомитетите и стопанските ръководства в предприятията и ТКЗС — от съответните окръжни профдружества.

— на държавните и кооперативни предприятия, учрежденията и ТКЗС — от централните комитети на профсъюзите, съгласувано със съответните министерства и комитети по предложение на окръжните профдружества.

Тези високи отличия ще се връчват на тържествени събрания на трудовите колективи в предприятията и учрежденията за Първи май. 20-годишнината от социалистическата революция и след изтичане на годината, за целогодишното изпълнение на обещанията.

Необходимо е профсъюзните органи и организации най-широко да разяснят на работниците и служителите същността на тази инициатива и да я използват за даване на нов тласък в социалистическото съревнование, за постигане нови, още по-високи успехи в изпълнението на плана и обещанията за 1964 г., за достойна среща на славната 20-годишнина на социалистическата революция в България.

Дим. ЕНЕВСКИ

зав. отдел „Производство и заплати“ при ОСПС

Бригата на Иван Бозев от стерилното отделение на ДНП „Мизия“ — П. Тръмбеш довършва ремонта на автоклавите. Ремонтът на всички машини в консервния цех ще приключи предсрочно.

ПРОЛЕТНИТЕ ГРИЖИ ЗА ЛОЗЯТА

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

Опитът на кооперативните държавни земеделски стопанства показва убедително, че от лозовата култура могат да се получават високи и качествени добиви на грозде и големи доходи. Постигнатият ни през миналата година в лозарството са добра основа за работата ни през настоящата. На окръга е поставена задача да предаде на държавата 94 950 тона грозде. Тази задача е реална и изпълнима.

Какво предстои да се направят от ръководствата на стопанствата, агрономите, механизаторите и кооператорите, за да се изпълнят и преизпълнят планът за гроздовата продукция?

Още с първите мероприятия през пролетта в лозята до голяма степен се решава изходът в борбата за по-високи добиви. Но трябва да се отбележи, че още отсега има подценяване на някои мероприятия, и това ще окаже своето отрицателно влияние

върху резултатите от работата ни в лозарството. Така, например, стопанствата в по-голямата си част изпуснаха благоприятното време през зимата и рано напролет за поставяне трета жана тел на значителна площ лозя. А само тази небрежност лишава стопанствата за всеки декар лозе бредно от по 300 килограма грозде, а окръга и страната от хиляди тонове. Ето защо тази задача може и трябва да се проведе незабавно.

Забавя се и отгрибването на лозята. Освен това качеството на работата не е на необходимото агротехническо ниво. На много места отгрибването става плитко и росните корени остават. Това ще доведе до заторговане на стъпалните корени и стимулиране развитието само на росните и при евентуални замръзвания, каквито не са рядкост, лозята няма да могат да получават необходимата вода и хранителни вещества от почвата. Някогашният резултат от това лозята ще се развиват слабо, реколтата ще бъде недостатъчна и недоброкачествена.

За да няма таква неблагоприятна, е необходимо сега да се

премахнат една част от росните корени, за да се даде възможност да се засият главните, а друга част от росните корени да се премахне през следващата година. Това се отнася за случаите, когато са много росните корени. Тази работа е отговорна и трябва да се извърши под непосредственото ръководство на агрономите.

С оглед да се унищожат плевелите в лозята, да се запознаят в почвата и улесни аерацията е необходимо в кратък срок да се направят първата пролетна оран на дълбочина 20—25 см. Но в случаите, където досега не е орано на такава дълбочина, удълбочаването да стане постепенно и внимателно.

На много места се оставя голяма защитна зона и това води до влагане на много труд от кооператорите при окопаване на почвата около лозята и в реда. Този въпрос от реда стопанства е решен, като са поставили допълнително още едно плужно тло чрез удължаване рамката на тракторните плугове или чрез изравняване по една

бразда от двете страни на реда след тракторната оран с конски плуг. Това може да се приложи във всяко стопанство при по-голямо желание и инициатива.

В зависимост от появата на плевелите е необходимо да се проведе втора оран на дълбочина 10—15 см, с която да се унищожат поникналите плевели.

Като се има пред вид голямото количество грозде, получено през миналата година и не по-малката задача през настоящата година, е необходимо едновременно с пролетната оран да се натопят поне една част от лозята с по 20 кг амониачна селитра. Ако през есента лозята не са торени със суперфосфат да се внесат по 30—40 кг на декар. На такъв фон на пролетни агротехнически мероприятия трябва да започне развитието на лозовата култура.

След отгрибването на лозята плодните пръчки да не се намаляват или скъсяват, а да се привържат за тела, без да се коригира извършената през есента резба. Корекцията и по-специално нормирането на

натоварването на лозите да се извърши при филизването. Ако се окаже, че лозите имат повече реси от необходимите, това лесно може да се премахнат излишните, но ако сега скъсим или намалим броя на плодните пръчки и особено при сорта „Болгар“, то можем да се окажем впоследствие с недостатъчен брой гроздове.

Неотложна задача пред ръководствата на стопанствата и агрономите е отсега да се подготвят за правилно и навременно извеждане на борбата с маната. Това налага да се организират наблюдателните пунктове с необходимите пособия. В много стопанства отсега се вижда, че не им е достатъчна техниката за водене борбата с болестите и неприятелите на лозовата култура. В това отношение може да се ползува опитът на ТКЗС в с. Ресен, което в собствената си работилница е направило машина за пръскане на лозята около три пъти по-производителна от ОНК. Такива възможности имат и другите стопанства.

К. СПАСОВ

ст. агроном при Управлението на селскостопанското производство

ОП „КИНЕФИКАЦИЯ“ — В. ТЪРНОВО

търси

правоспособни киномеханици за селски

стационарни кина.

Заплата по щатната таблица.

1 Авто-делател
6 Безмет-летене
11 Високи-тестети

тото 2

тази седмица
специален тираж

250.000 лв.

за
извънредни печалби

16-ият тираж на „Тото 2“, който се тегли в неделя на 19. IV. 1964 г., ще се проведе като специален тираж с двойно теглене и двойни печалби. На участниците в тиража Спортният тотализатор ще раздаде извънредни печалби на сума 250 000 лева.

За извънредните печалби ще се проведе второ теглене на тиража. Ще бъдат изтеглени 6 основни и 2 допълнителни числа. Участниците, учали числа от второто теглене, получават извънредни печалби.

Получаването на фишове, участието в тиража, определянето на печелвания и размера на печалбите ще става както и за другите тиражи на „Тото 2“

ИЗКЛЮЧИТЕЛЕН ТИРАЖ

Двойни печалби — редовни и извънредни!

С едно участие — две възможности за печалба!

Чудната светлина на самодейното изкуство

ВЕЛИК ПРАЗНИК! За негова прослава пет вечери, пет грабят! Цяла стотина хора състави, някои от които родени в изгрева на Свободата, разнасят хубавата песен из заводи, предприятия, учреждения, училища, създават културни тържества на трудовите хора. Петта засмени пионери — пет белокози самодейци. А младежта, авторжената Димитровска младеж вихри буйни народни танци.

Градският фестивал на художествената самодейност във В. Търново събра най-хубавите прояви на местните фестивали. Те са толкова много, че е невъзможно в един салон да се покаже всичко. А и граждани-те искат да чуят и видят, да се порадоват на успехите.

Два дни салоните на Дома на народната армия и Профсъюзния дом преливат от звуците на хорските песни, екшат от буйния ритъм на танцовете, отекват от бойните стихове на рецитаторите.

Пестра като пролетен букет е фестивалната програма. В нея няма ограничаващи рамки, скъпящи изисквания. Тя е програма на талантите, на възможностите, извая на успехите. А те са много различни, но обединени от една идея: в чест на великата годишнина!

Заслужено място е отредено на народната и преди всичко на работната, живата, изригваща блясък песен. Свежи като въздуха след благодатния пролетен дъжд са гласовете на певците от народния хор при читалище „Искра“ — венцосец в изпълнението на народни песни. Струва ти се, че те не само пее, но и живее в своите песни.

Младите работници от фабриците „Победа“ и „В. Коларов“ също показват любовта си към народната песен. Естествено, сърдечно и топло е тяхното изпълнение. До тях се нареждат и народният хор при

Пролетен севернаши танц изпълнява танцовият състав при Окръжния съюз на трудовопроизводителите кооперации във В. Търново.

Дома на армията, битовата група при ДИП „В. Левски“, групата на служителите от детските ясли. Облехнати от простора на родната шир са цветистите песни на Иванка Балкова, Величка Дурчева, Величка Методиева. . . А само те ли са?

Сериозно съсредоточени са хористите от смесения хор на Окръжния народен съвет. Тематично разнообразен е техният репертоар. След „Септемврийска балада“ те пее за новия живот в героичното двадесетилетие („В мирни години“ и „Пролет над строежа“), възпяват щастливото бъдеще, към което са насочени погледите и стремежите на цял народ — комунизма. За светлия живот и героизма на трудовата класа пееят работниците от ДМЗ „Червена звезда“ и работниците от ДИП „Деню Георгиев“.

Буйен ритъм преминава по сцената, слиза в салона, обхваща зрителите. Под звуците на тропливо хоро заиграват не само с крака, но и със сърца, млади танцьори. Кои са те? От ДИП „Победа“? От Дома на народната армия? От окръжния съюз на ТПК? От радио завода? — млади работници и работнички, които изразяват работата си със своето жизнено-работно изкуство. Не се стърпява ръководителят на танцовия състав при Окръжния съюз на ТПК Ангел Ангелов. Зарязващата игра на неговите танцьори го увлича. Впуска се и той в буйния народен танц, за да се влее в него. Надиграват се не само танцьорите — надиграват се и съставите помежду си. С удивителна лекота работничките и работничките от ДИП „Победа“ изпълняват се, вернишки и шопски хора.

Художествената рецитация допълва многоликата програма. Бойните стихове на Ванцаров, Пенев, Димитър Методиев, лириката на Багряна и Валери Петров в изпълнение на талантливи рецитатори оживяват и възмущават. Чувството, което владее Елеонора Дочева, д-р Лидия Попова, Весна Трифонова, Димо Джиков, Недка Ботева завладява слушателите.

ОТДАВНА феевичните светлини на В. Търново са сменили дневната красота на нощния пейзаж. Но в двата салона никога не мисли за нощта. Чудната светлина на самодейното изкуство е засияла в душите на изпълнители, зрители и слушатели, с она блясък, който прави хората щастливи, с она неизмерима сила, която великият празник излъчва.

Г. ГЕОРГИЕВ

Мажественост лъха от изпълнението на масовия ансамбъл при ДПТК „В. Мавриков“. Призивната песен на светския композитор Мурадели „Хора бдете!“, изпълнена и от хора при поделение 80740, среща сърдечен отглас в ръкопляскащата на публиката.

Редът се хорове, оркестри, певци, рецитатори. Звонливите гласове на пионерите изпълняват салона с бодра детска песен. А турският ансамбъл разпоказва програмата с източни мелодии.

На художествената самодейност във В. Търново не е чужда и естрадната музика. Хубав е примерът на естрадния оркестър при Профсъюзния дом на културата: в чийто репертоар преобладава българската естрадна песен. А солистът на този състав д-р Зоравко Николов съчетава в своето изпълнение непосредствеността и чара на самодейца с професионалното умение. С младежка енергия е пропито изпълнението и на естрадните оркестри при ТПК „Метал“ и ДИП „Тр. Сарафиев“.

Буйен ритъм преминава по сцената, слиза в салона, обхваща зрителите. Под звуците на тропливо хоро заиграват не само с крака, но и със сърца, млади танцьори. Кои са те? От ДИП „Победа“? От Дома на народната армия? От окръжния съюз на ТПК? От радио завода? — млади работници и работнички, които изразяват работата си със своето жизнено-работно изкуство. Не се стърпява ръководителят на танцовия състав при Окръжния съюз на ТПК Ангел Ангелов. Зарязващата игра на неговите танцьори го увлича. Впуска се и той в буйния народен танц, за да се влее в него. Надиграват се не само танцьорите — надиграват се и съставите помежду си. С удивителна лекота работничките и работничките от ДИП „Победа“ изпълняват се, вернишки и шопски хора.

Художествената рецитация допълва многоликата програма. Бойните стихове на Ванцаров, Пенев, Димитър Методиев, лириката на Багряна и Валери Петров в изпълнение на талантливи рецитатори оживяват и възмущават. Чувството, което владее Елеонора Дочева, д-р Лидия Попова, Весна Трифонова, Димо Джиков, Недка Ботева завладява слушателите.

ОТДАВНА феевичните светлини на В. Търново са сменили дневната красота на нощния пейзаж. Но в двата салона никога не мисли за нощта. Чудната светлина на самодейното изкуство е засияла в душите на изпълнители, зрители и слушатели, с она блясък, който прави хората щастливи, с она неизмерима сила, която великият празник излъчва.

Г. ГЕОРГИЕВ

„Задачата на творческите съюзи на всички дейци на културата и изкуството е непрестанно да се борят за чистотата на марксистко-ленинската идеология, за всестранно развитие на литературата и изкуството на социалистическия реализъм — литература и изкуство на революционната правда, на художественото майсторство, на най-човечните, комунистическите идеали“

(Из речта на д-р Тодор ЖИВКОВ, произнесена на 15 април 1963 година пред дейци на културния фронт).

Повече такива пиеси

Пиесата „Необикновен процес“ е едно голямо събитие в културния живот във В. Търново. Най-голям интерес породява сред ушата се младеж. Той може да бъде обяснен с проблема, който засяга комунистическото възпитание.

Наред с образа на Николай умело пресъздаден от Милан Ковлев, възбужда ни в пиесата и това, че в нея виждаме редица проблеми, с които се сблъскваме всеки ден в нашия училищен живот. Във всекидневното или в комсомолската работа. А в последната ние често грешим и успех на пиесата е, че тя ни помага по-добре да разберем някои от своите грешки, да видим възможните им последици.

Една от комсомолските активистки, надхвърля се още от училищ-

ната скамейка с премного формализъм, е Тана. При все че има известна схематичност, образът не е лишен от човечност. До голяма степен това се дължи на сценичното претворяване от страна на В. Чобанова.

Бъриени горепосочените, а и някои други слабости на пиесата като излишни повторения в действията, това че още от самото начало ние знаем или се досещаме за по-нататъшния ход на събитията, недостатъците не оформят образа и. За някои пиеси (поне в училищните среди) не се е говорило и спорно толкова много. Ние много рядко срещаме произведения, отнасящи се до нашия живот, до нашата комсомолска работа и трябва да благодарим на колектива на театъра за хубавата инициатива в това отношение.

Валентин Н. Цанов
ученик в III политехническа гимназия — В. Търново

ЕСЕННО

Навънка моя стар приятел дъждът кат пътник уморен потрпява тихо по земята, обзема я в сладкия си плен.

Съвскапките му към къщата се спуска мракът сив, студен и бавно чезне, като ято, на запад есенния ден. . .

Венета Мандева
ученичка XI кл. — Павликени

ЛИРИЧНИ СКИЦИ ОТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Единият ли град заспива, във Янтра се сбужда друг.

Звезди и светлини се сливат, за да останат вечно тум

МОСТ НАД ЯНТРА

Единственият мост се спуска само за болните и за царете.

Народът прост е имал мост — история през вековете!

Иван АНГЕЛОВ

Изложба на художника Лалю Минков

В изложбените зали на групата на великотърновските художници отново се представя пред културната общественост на града с поредната си самостоятелна изложба художникът Лалю Минков. Голямото посеще-

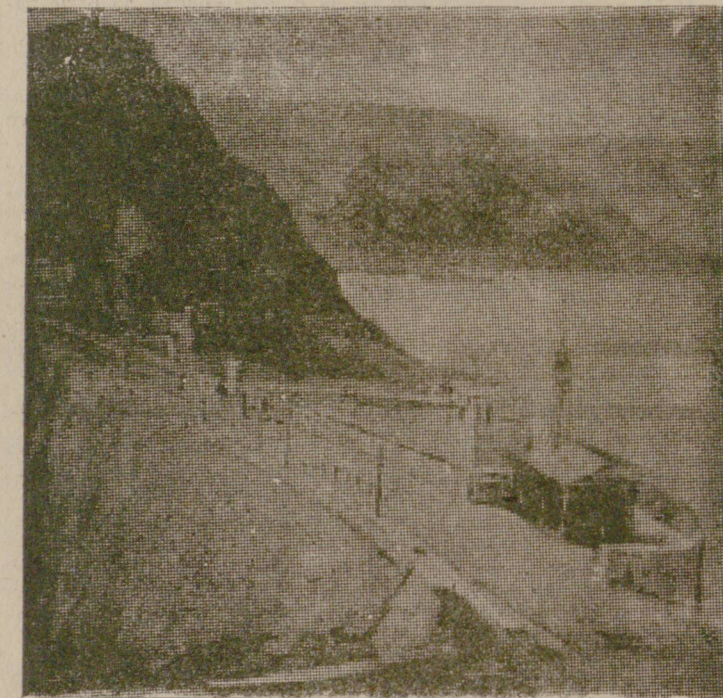
ние на изложбата говори за интереса, който се проявява към творчеството на този художник.

Получил народно и обществено признание още от миналите свои изложби Лалю Минков се налага от година на година. Напредъкът в тази изложба е очевиден. Пейзажът на В. Търново — ето темата на неговото творчество. В. Търново в сedefен сребрист колорит, в затоплени от слънчев блясък петна, от теменужен виолет до облагородени зелени нюанси в тъмнините дават богатството на неговата палитра.

Приказното Велико Търново в пейзажите на художника е представено с тънко личио чувство, което подтиква зрителя да види както неувявящата красота на чудно устроения град, така също и неговото славно минало и прекрасно бъдеще.

Започнал своя творчески път като самодец, Лалю Минков с упорит труд се утвърдил като художник. Верен на линията на социалистическия реализъм той е чужд на всякаква преданост, на чужди влияния. С изложбата си, посветена на 20-годишнината на социалистическата революция, Лалю Минков дава своя принос за издигане на още по-голяма висота социалистическия реализъм, за създаването на високохудожествено и възбуждащо изкуство.

Борис ПОПОВ

ЯЗОВИР „АЛ. СТАМБОЛИЙСКИ“

худ. Л. МИНКОВ

Марко МАРЧЕВСКИ

ТРИМАТА ПАРТИЗАНИ

РАЗКАЗ

ТЕ БЯХА трима, и съдбата им беше решена. Те лежах по гръб върху твърдия нар и мълчаха. Погледите им бяха съсредоточени в малкото, под самия покрив, прозорчето, през което проникваше слаба светлина на ранното утро. Зората бавно се разгаряше на небето и все по-настойчиво нахлуваше в килията.

Те бяха трима, и техните лица бяха бледни като восъчни маски.

Първият беше висок и широкоспещ човек, със силни мускули и със загубени жилести ръце, обрасли с гъсти косми. Той гледаше с възпалени очи през решетестия квадрат на прозорчето и стиснаха устни. Изпълнелата му челюст странно потрпяваше.

Вторият беше млад, почти юноша, с едва потъмнял мх над горната уста. Очите му, обрънати към тъмния ъгъл на килията, бяха черни като въглени.

Третият, най-старият, беше висок и сух, с посярвало бледо лице, с гъста черна брада и с очила. Очите му горяха като запалени въглени. Въсщност, погледът му беше мечтателен и добър и пламъчетата по стъклата на кръглите му очила бяха отражение от пурпурните огньове на зората.

Те бяха трима, и тяхното участие в партизанския отряд беше доказано.

Първият беше ковач. Той не знаеше какво е почивка, от сутрин до вечер удиряше с тежкия чук по разналяното желязо. След тежка работа, в къщи го посрещаша шест деца и една болна жена. Печелеше осъдено, а бакалинът отдавна беше престанал да дава на кредит. Веднаж прокурорът разреши на жена му свивдане в затвора. През всичкото време тя говореше само за едно: глад, глад, глад. . .

Вторият беше селянин. От сутрин до вечер той вървеше след дървеното рало и поддигаше на старите волове. Вечер се връщаше уморен, но все пак отиваше на седенки. Около огъня седяха весели девойки с разноцветни гердани от маниста на шните. Неговата Пенка беше първата красавица в селото. Портретът ѝ беше в левия ъгъл на куртката му, но той не можеше да го види и да му се порадва за последен път, защото ръцете му бяха оковани в беззвучие.

Третият, високият, беше учител. Неотдавна жена му умря в полицейския участък и двете му деца останаха при майка му. Но тя беше стара, едва крета-

ше със своята патерица. Преди няколко дена той получи в затвора писмо, в което бяха наришени две детски главички и под тях подпис: Анка и Ганчо. Така се казваха децата му, които той никога нямаше да види. Той съжаляваше и старата си майка, която през целия си живот познаваше само страдания. По-големият ѝ син беше вече разстрелян на края на градчето, само защото брат му отишъл с партизаните.

Те бяха трима, и тримата осъдени на смърт.

Братата на килията изскърца и на прага се показа надзирателят. Той извика осъдените по имена, но като не получи отговор, обръна се и доложи:

— Налице, господин капитан.

— Изведете ги!

Тримата осъдени станаха. Ковачът беше дълъг и тесен, с мръсни, изтънчени дъски. Веригите се владяха по пода и изпълиха затвора със зловещ шум. Затворниците знаеха каква значи този грохот на желязото в това ранно есенно утро. Последната врата се отвори пред осъдените и те излязоха на двора.

От слабост или от тежките мисли, а може би, защото зората грееше право в очите на младежа, главата му бучеше, а пред погледа му се въртяха огнени кръгове. Той неочаквано се любуна и се облегна върху рамото на учителя.

— Какво ти стана? — попита учителят.

— Дръж се, другарю, — на сърчи го ковайт. — Покази на палачите как се умира за свободата.

Момъкът потрпяна. Черните му очи блеснаха. Той се изправи, усмихна се и закрачи по-нататък.

Надзирателят вървеше пред кримата. Червеният му врат се стори отворителен на младежа. Той си спомни, че също такъв врат имаше един правителствен агитатор, който веднаж държа реч в тяхното село, реч за фюрера на теютонската раса. Младежът не можеше да си обясни, какво общо можеше да има между фашисткия агитатор и шията на надзирателя, но приличаваше очевидно.

Бесилките бяха три, издигнати до сивата стена, където сутрин и вечер, денем и нощем, зима и лете, във всяко време на годината, стоеше часовият.

и буди омраза и отвращение. И ако по-рано тримата партизани имаша достатъчно време да мислят за миналото и бъдещето, сега, пред бесилките, миналото изчезна като птица във водата, синева на простора — остана жестоко днес и радостното утре.

Над тях неочаквано се разнесе песен. Те погледнаха нагоре, към малките решетести прозорчета на затвора, откъдето се разнасяха стотици червени кърпички като неугасим пламък в сърцата на ония, които оставяха живи. Песента на Ботев се струеше като буйен поток, като огромен водопад, чиято сила беше неупорядъчна.

„Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира.“

Прокурорът четеше присъдата! Острата му брадичка нервно потрпяваше. Тримата партизани го гледаха с презрение. Той беше друг в съдебната зала, блистателен на беззаконие! Гласът му не трепереше като сега, пред трите бесилки. Погледите на осъдените го пронизваха, песента заглушаваше ушите му. Той заповида на палача да бърза.

Тримата другари ще умрат. Да, ще умрат. Но в заводи и фабрики, в миеи и рудници, в градове и села, остават милиони. Те ще продължат борбата, докато победят. Ще разбият вратите на затворите, ще премахнат от пътя си убийците на народа, подпалвачите на неговите жилища, и тогава. . . Тогава ще грее слънцето на свободата, ще блесне светлината на радостта и потокът на песента ще залее цялата страна.

Първият слънчев лъч блесна по челата на обесените. Прокурорът бързо се отдалечаваше от мястото на престъплението. Но песента все още звучеше в ушите му.

„Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира.“

— Той не умира. . .

Най-сладкият плод

Стопанин умел, приказлив, работен и гостолоби, поканил по-вечеря у дома под наспирната асма добрия си, комшия на сладки думи и ракия; и както му е редно за пред гост откъснал някой друш грозд, хем да си замезят, хем да си подсладят и лалнал няколко зърна. — Ей туй се казва: комши, грозде. . . на, от сливовата си сръбни и чепка — две зобни, да видиш, че е сладко като мед! Комшията си сръбнал най-напред

(БАСНЯ)

от лютата ракия, позамезил със резекция и орънал бялния мустак. — Ех. . . сладко си е, ама чак да е по-сладко от меда не е, но все си е фалда, като го имаш нарък в двора, кога потрпява за пред хора! — Ами. . . за мен по-сладко е от мед, че с колко гръжи, труд съм бил зает, додето стане пръчката асма — и нека ти е на ума: Най-сладък е от всички онзи плод, във който ти си вложил труд и пот!

Тодор ХАДЖИТОДОРОВ

13—19, IV. — СЕДМИЦА НА МУЗЕНТЕ И ПАМЕТНИЦИТЕ НА КУЛТУРАТА

Неизчерпаем извор за комунистическо възпитание

През годините на народната власт се създаде традиция да се провежда Седмица на музенте и паметниците на културата. Тя е повод да се прави преглед на паметниците на културата и се поставя на обществена преценка музейното дело.

От най-дълбока древност на територията на нашата Родина са живели различни народи. До наши дни са се запазили останки от материалната им култура. Освен тези останки обект на музейното дело са материалите от нашето Възраждане, работническото революционно движение и социалистическото строителство. Всички те се събират, обработват и правят достояние на трудещите се. В тази си дейност музейните работници се ръководят от принципите на марксистко-ленинската методология. Това на практика означава, че материалите да не се събират и показват самоцелно, откъснато от обществено-икономическата и политическа обстановка, а определено свързани с нея. Тези материали се използват като средство за комунистическо възпитание. Така например, оредията на

труда и тяхното развитие от най-дълбока древност до наши дни сочат какво е било равнището на производствени сили и какви производствени отношения са им съответствували. Вижда се как трудът стои в основата на развитието на човешкото общество. Различните вещи от домашния бит ни запознават не само с неговото равнище, а и с очат класовата принадлежност на хората, обитатели на проучваното място. Моментите находки освен като датиран материал, разкриват икономическите връзки между отделните народи. Проявите на изкуство, живопис и скулптура ни показват културата, художествен усет и майсторството на народите.

Какво голямо значение имат например за възпитанието на младежта саморъчно изработените оръжия от участници във въстание срещу поробителите на нашия народ. Или пък бойни знамена на въстания — орълъи, снимки и документи, които разкриват героизма на освободителните руски войски, възпитават в любов и признателност към братския

руски народ. Изключителна е ролята на материалите, свързани с борбата на нашия народ срещу капитализма и фашизма. Снимките и личните вещи на загиналите герои, техните последни писма предизвикват не само уважение, но възбуждат младежта в дух на патриотизъм, любов към Партиятарьководителя и готовност за отдаване на всичките си сили за успеха на социалистическата ни Родина.

Архитектурните паметници от античността, Средновековието и Възраждането, в повечето случаи дело на неизвестни майстори, ни запознават с развитието на архитектурните форми. Те отразяват характера на съответната епоха и разкриват равнището на културата на народа, дават ни възможност да виждаме характера на бити на отделните класи в съответния исторически период. Те служат като основа за развитието на съвременната архитектура. Историческите паметници, родните къщи или жилища на бележити дейци от Възраждането и работническото революционно движение ни запознават с обстановката, в която са израстли или живеят тези дейци.

Във В. Търново и окръга са запазени и се намират в най-голямото си многообразие различни музейни ценности, паметници на културата.

Ръководени от идеята да съдейства за комунистическото възпитание на трудещите се колективът на Окръжния музей събира, съхранява, обработва и показва по подходящ начин музейните ценности. Освен това той се занима-

ва с проучване и запазване паметниците на културата. В стремежа си да изпълнява по-успешно тези свои задачи, колективът обсъжда понастоящем въпроса за разширяване на експозиционната площ на музея. На първо място се поставя въпросът за изграждане на експозиция на музей на Втората българска държава в сградата на самия музей. Освен това след за възбуждане на укрепителните работи на хана х. Николи в него ще се изгради експозиция на Възраждането във Великотърновския край. А експозицията за работническото революционно движение ще бъде в сградата, непосредствено до затвора-музей, след нейното укрепване.

Колективът на Окръжния музей има сили и разполага с достатъчно материали, за осъществяване на тези свои идеи. Заедно с това той се занимава със събиране на тези ценности, които са предмет на научно-изследователска и културно-масова работа. Продължават археологическите разкопки на „Царевец“ на хълма и в близостта на „Моминя крепост“, събират се материали от Възраждането, работническото революционно движение и социалистическото строителство. Работи се по реставрирането на средновековните паметници на културата на „Царевец“ и по укрепването на възрожденските архитектурни паметници: хана на хаджи Николи, църквата на Колю Фичето в гр. Свищов и къщи във В. Търново, Арбанаси и Лисковец.

Хр. НУРКОВ
директор на Окр. народен музей

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Глав. редактор 24.58; Зам. гл. редактор 25.28; отдел „Патриотичен живот и пропаганда“ и „Известия на писателите“ — 25.27; отдел „Селскостопански“ и „Култура, бит, юмор и сатира“ — 31.41; отдел „Икономически“ — 31.25; Счетоводен редактор 24.89; канцелария и фотосътрудници — 24.89; коректорка и ланку